

மாலை நேரம் ஆகின்றது. பள்ளியிலிருந்து சின்னஞ்சிறிய சிறுவர்கள் வருகின்றார்கள். அவர்கள் பச்சைப் பாலர்கள். மிக மிக பச்சையான பாலன் முன்னுக்கு வருகிறான். அந்தப் பச்சைக்குப் பெயர் இராமன். இராமனும் தம்பிமாரும் பள்ளியிலிருந்து வருகிறார்கள்.

‘வீரனும் இளைஞனும் வெறிபொழில் களின்வாய்
ஸரமோ டுரைதரும் முனிவர ரிடைபோய்ச்
சோர்பொழு தணிநகர் துறுகுவர் எதிர்வார்’

வீரன் இராமன், இளைஞர் தம்பிமார், அவர்களுடைய பள்ளிக்கூடம் காட்டுப் பள்ளிக்கூடம் நகரத்தைச் சூழ்ந்திருக்கிறது நாடு. நாட்டுக்கு அப்பாலே காடு. காடுகளுக்குள்ளே நல்ல மரச் சோலைகளுக்குக் கீழேதான் பள்ளிக்கூடம். பள்ளிக்கூட உபாத் தியாயர்கள் ‘ஸரமோடுரைதரு முனிவரர்’ நெஞ்சிலே ஸரமுள்ள - அன்பு கசிந்து ஒழுகுகின்ற - வசிட்டர் முதலிய முனி சிரேஷ்டர்கள் தாம் இராமன் போன்றவர்களைப் படிப்பிக்கின்றவர்கள். இராமனுந் தம்பிமாரும் நகரங்கடந்து, நாடு கடந்து நடந்துபோய்க் காட்டுப் பள்ளியிற் படித்துவிட்டு, மாலை நேரத்தில் நகரை நோக்கி வருகின்றார்கள்.

வழியிலே நாட்டிலுள்ள குடியான சனங்கள் எதிர்வர். இந்தக் குழந்தைகளாகிய பச்சைப் பாலகர்களை எதிர்கொள்ளுபவர்கள் போல எதிரே வருவார்கள். வேறு வழியிற் செல்லுபவர் கூட - வேறு அலுவல்களில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கூட - அந்தப் பரிசுத்த பாத்தி ரங்களான பாலர்களைக் கண்டதும், கண்றுகளை நோக்கி வருகின்ற பசுக்கள் போல அக்குழந்தைகளை எதிர்வர். அந்தக் குழந்தைகளை

நோக்கிக்கொண்டு எதிர்வருவதில் அவர்களுக்குப் பெரிய ஆசை, ஒருமுறை எதிர்செல்லும் ஆசையால் வேறொரு வழியால் வந்து எதிர்வர். எதிர் வருகிறவர்கள் அத்தனை பேரும்,

‘கார்வர அலர்பயிர் பொருவுவர் களியால்’

கார் காலம் வரத் தளிர்த்துக் களிக்கின்ற நெற்பயிர்போல, அகமும் முகமும் ஒருங்கு மலர்ந்து களி கொள்ளுகின்றார்கள்.

‘எதிர்வரும் அவர்களை யெமையுடை யிறைவன்
முதிர்தரு கருணையின் முகமலர் ஓளிரா
எதுவினை இடரிலை இனிதுநும் மனையும்
மதிதரு குமரரும் வலியாகொல் எனவே’

எதிரில் வருகின்ற குடிசனங்கள் எத்தனை முறை திரும்பித் திரும்பி வந்தாலும், எங்கள் இறை ஆகிய இராமன், சூரியோதத்தைக் கண்ட தாமரை மலர்போல முகம் மலர்ந்து பிரகாசிக்கின்றான். கருணையாகிய இனித்த தேன் கனிந்து அவன் முக மலரினின்றும் ஒழுகுகின்றது. ‘எப்படி முயற்சிகள்! ஷேமந்தானே? வீட்டுப் பக்கமும் நல்ல சௌக்கியமே! மதிக்கத்தக்க புத்தி கூரிய உங்கள் புதல்வர்கள், கல்வியிலும், ஆண்மையிலும் மிக்க சாமர்த்தியமானவர்களாய் இருப் பார்களே!’ என்றெல்லாம் சுகநலம் விசாரிக்கின்றான். இப்படி விசாரிக் கின்றவன் யாவன்? குழந்தையாகிய இராமன், இளவரசு. எப்படிப் பட்டவர்களை விசாரிக்கிறான்! பெண்களும் ஆண்களுமான சாதாரண குடிசனங்களை விசாரிக்கின்றான். எந்த சந்தர்ப்பத்தில் விசாரிக்கின்றான்? பள்ளியில் இருந்து வரும்போது சனங்களை சந்திக்குந்தோறும் விசாரிக்கின்றான். இனி அந்த வசனங்களைப் பாருங்கள்.

அஃ்தைய நினைம தரசென உடையேம்
இஃ்தொரு பொருளை எமதுயி ருடன்றழ்
மகிதலம் முழுதையும் உறுகுவை மலரோன்
உருபகல் அளவென உரைநனி பகர்வார்

‘அப்பனே, நீதான் எங்களுக்கு இராசா. எங்களுக்கு என்ன குறை? இனி நீ அடிக்கடி எங்கள் சுகங்களை விசாரிக்க வேண்டா. நாங்கள் நித்திய சுகசீவிகளாய் வாழ்ந்து வருகிறோம். அதுகிடக்க, நாங்கள் எங்கள் உயிரையும் ஏழூலகங்களையும் உன்னுடைய பாதங்களுக்கே அர்ப்பணிக்கின்றோம். கற்பகாலம் வரையும் நீ எங்களை ஆண்டு அரசு புரிவாயாக! என்று உரையாடுவார்கள் அந்தச் சனங்கள். அம்மட்டோ!

எழையர் அனைவரும் அவர்த்த முலைதோய்
கேழ்கிளர் மதுகையர் கிளைகளும் இளையார்
வாழிய என அவர் மன்னாறு கடவுட்
டாழ்குவர் கெளசலை தயரதன் எனவே

பெண்கள் ஆண்கள் யாவரும் ‘இந்த அரசிளங் குழந்தைகள் நீடுவாழல் வேண்டும். நமது குல தெய்வங்கள் திருவருள் பொழிய வேண்டும்’ என்றெல்லாம் வாழ்த்துகிறார்கள். பிரார்த்திக்கிறார்கள். பெற்றோராகிய கெளசலையும் தசரதனும் அந்தக் குழந்தைகளையிட்டு எப்படிப் பிரார்த்திப்பார்களோ, அப்படிப் பிரார்த்திக்கிறார்கள் குடிசனங்கள்.

குடிசனங்களின் வாழ்த்திலே குழந்தைகள் வளர்பிறை போல வளர்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய ஆன்மா மரநிழலிலே வசிட்ட முனிவரின் கல்விப் போதனையில் விருத்தியடைகின்றது. வில்வித்தைகள் மல்வித்தைகள் தாழும் அவர்களுக்குச் சொல்லி வைப்பவர் வசிட்டர்.

வசிட்டருடைய பல்கலைக்கழக மாணவராகிய இராமனுக்கு ஒருநாள் பர்ட்சை ஆரம்பிக்கின்றது. அது வாய்மொழிப் பர்ட்சை. அவனுடைய சிறிய தாய் கைகேயி. அவள் சொல்லுகிறாள். ‘ஓ இராமா! நீ காட்டை ஆள், உன் தம்பி பரதன் நாட்டை ஆளட்டும். இது உன் தந்தையின் விருப்பம்’.

‘அம்மா, தந்தையாரின் விருப்பம் என்றும் தாங்கள் சொல்ல வேண்டுமா? தாங்கள் காலாலே காட்டுவதை யான் தலையாலே செய்வேனே! என் பின்னவன் பெற்ற செல்வம் யான் பெற்ற செல்வம் அன்றோ!’ என்கிறான் இராமன். பரதனை நினைந்து அவனுக்கு மகிழ்ச்சி பொங்குகின்றது. தாய் சொற்படி காட்டுக்குப் புறப்படு கின்றான். சீதையும் இலக்குமணனுந் தொடர்கின்றார்கள். பரீட்சையிற் பூரண வெற்றி அடைகின்றான் இராமன்.

இந்தப் பரீட்சைக்கு முன்னமே ஒரு பெரிய பரீட்சையில் இராமன் தேறியிருக்கின்றான். அது நாடு நகரங்களிலே உள்ள வர்களுக்குத் தெரியாது. காட்டிலே நடந்தது. விசுவாமித்திரரின் வேள்வியைக் காவல் செய்ததற்குப் போன்போது நடந்தது. விசுவாமித்திரர் இலக்குமணர்களை அழைத்துக்கொண்டு காட்டுக்குட் பிரவேசிக்கின்றார். தாடகை ஆலகால விடம்போல் வாயைத் திறந்து கொண்டு வருகின்றாள். விசுவாமித்திரருக்கு அச்சம் உண்டாகிறது. ‘இராமா, உனது பாணந்தான் உயிர்களுக்குத் தஞ்சம்’, என்கின்றார் விசுவாமித்திரர். இராமனுக்கோ அம்பிலே தொட கை கூசுகின்றது. தாடகை கொடியவள் ஆனாலும்

‘பெண்ணென மனத்திடை பெருந்தகை நினைந்தான்’

‘இவள் ஒரு பெண்ணாயிற்றே! இவள்மேலே யோசனையின்றித் திடெரென்று அனுகுண்டுப் பிரயோகம் செய்யலாமா?’ என்று சற்றே தாமதித்தான் அந்த இராமன்.

‘அடே இராமா,

ஆறிநின்றது அறன், நன்று’

என்று விசுவமித்திரரே இராமனைப் பாராட்டுகிறார். அவன் தாமதித்ததும் சிந்தித்ததும் தருமம் ஆயின. அவனுக்கு இத்தருமம் எங்கு இருந்து வந்தது. எந்தக் கலாசாலைப் படிப்பிலிருந்து வந்தது? சற்றே சிந்தியுங்கள்.

இராவணன் சீதையைக் களவு செய்தவன். யுத்தத்திலே படைகளை இழந்து வெறுங்கையோடு வெட்கித் தலைகுனிந்து இராமன் எதிரில் நிற்கின்றான். இராமன் ஒரே ஒரு பாணத்தால் அவனைக் கொன்று ஒழிக்கலாம், ஆனால் அந்த இராமன், ‘இராவணா, தவித்த முயல் அடிப்பது தருமம் அன்று. இன்று போய்ப் போர்க்கு நானை வா!’ என்கிறான். இந்த வார்த்தை இராமனுக்கு எப்படி வந்தது? யோசியுங்கள்.

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

கிரகித்தல் பயிற்சி

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.

1. இராமனுடைய சகோதரர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடுக.
2. ஈர மொடுரைதரு முனிவரர் என்பதன் கருத்து யாது?
3. இராமன் மக்களை எவ்வாறு விசாரிக்கிறான்?
4. மக்கள் இராமனை எவ்வாறு வாழ்த்துகின்றனர்?
5. இராமன் எதிர்கொண்ட வாய்மொழிப் பரிட்சை யாது?
6. இப்பாடத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உவமைத் தொட்கள் மூன்றைத் தருக.

மொழித்திறன் விருத்திச் செயற்பாடுகள்

1. இராமாயணத்தில் மாணவர்களுக்குத் தெரிந்த ஏனைய பகுதிகள் பற்றி கலந்துரையாடுக.
2. இராமாயணத்தில் குறிப்பிடப்படும் முக்கியமான கதாபாத்திரங்களின் பண்புகள் பற்றிக் கூறுக.
3. பெண்களை மதிப்பவன் இராமன் என்பதைப் பற்றிக் கலந்துரையாடுக.
4. இப்பாடப் பகுதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள செய்யுள் பகுதிகளுக்கான கருத்துப் பற்றிக் கலந்துரையாடுக.
5. உவமைத் தொடர்களும் அவற்றின் பொருளும் உள்ளடங்கியதாக நூல் ஒன்று தயாரிக்க.

பயிற்சி

கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக.

(தாடகை, மக்களுக்கு, முனி சிரேட்டர்கள், மரச் சோலைகளின் கீழ், படைகளை இழந்து)

1. பள்ளிக்கூடம் அமைந்திருந்தது.
2. இராமனுக்கு கல்வி கற்பித்தனர்.
3. இராமன் இறைவனாகத் தெரிந்தான்.
4. ஆலகால விடம்போல் வந்தாள்.
5. இராவணன் வெறுங் கையோடு சென்றான்.

ஒத்த சொல் தருக.

1. இளைஞர்
2. முனிவர்
3. கார்காலம்
4. சாமர்த்தியம்
5. போதனை

சொற்புணர்ச்சி

இரண்டு சொற்கள் பொருள் மாறுபடாத வகையில் இணைவது சொற்புணர்ச்சி எனப்படுகின்றது. அதில் முதற் சொல்லை நிலைமொழி என்றும் அதனோடு சேரும் சொல்லை வருமொழி என்றும் கூறுவர்.

எடுத்துக்காட்டு

1. வெண்டி + காய் = வெண்டிக்காய்
2. மணல் + வீடு = மணல்வீடு
3. கடல் + நீர் = கடல்நீர்

இங்கு இரண்டு சொற்கள் பொருள் மாறுபடாத வகையில் இணைந்துள்ளன. இவற்றை சொற்புணர்ச்சி என்பர்.

செயற்பாடு

இவ்வாறான பத்து சொற் புணர்ச்சிகளை ஈசலும் புற்றும் என்ற பாடத்தில் இருந்து தெரிந்து எழுதுக.